

ישאר איש עזוב מפנו אפלו שעה
אתה. ולכון כשותמך גאליה
לחתלה, אריך לאחzo בו ולדבר
עמו בלחש, בסוד, שלא יתרחק
מעפנו ולא יעוז מעפנו, ולכון
בתויב (דברים) ואתם הרבקים בה'
אליהיכם חיים פלכם חיים (ה)
קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי
העם ששיי אלדיו.

באותה שעה קם רבי שמיעון,
וחבריהם אף בך קמי וдолכו. אמר
רבי אלעזר לרבי שמיעון אביו,
אבא, עד כאן היינו יושבים באיל
של עץ החיים בגן עדן. מכאן
והלאה שאנו הולכים, אריך לנו
ללכת בדרכי השומרים את העץ
זהה. אטה מתחילה בראשית לפתח
בדורה.

פחח ואמר, ויקחoli תרומה, כמו
שניאמר. בפה היא תרומה? בסוד
הזhab, שהרי ממש נזונה בתחליה,
משום שהוא גבורה מהותונה
שבאה מצד הזhab. וכך על גב
שבאה מצד הזhab, כל עקר לא
נשארת, אלא הצד הפוך, שהוא
ימין.

וסוד זה כוס של ברכה שציריך
לקבללה ביוםין ובשמאל, וכל
העקר לא נשאר אלא ביוםין,
(והشمאל נזעב ממנה ולא וכו') והוא שמאל
מעוריד את ביוםין ולא נדבק בו,
משום שהוא נתן בין ביוםין
ושمال, והشمאל נאחז תחתיו,
וימין נאחז בו למעלה, כמו
שניאמר (שיר ט) שמלו פחת
לראש וימינו תחבקני. זהב וכסף
- כמו שניאמר חירות לי הכסף ולוי
הזהב, והרי נחbear.

ונוחשת - זהו צבע בגון הזהב,
משום שנצבע מגון זהב ומגון
כסף. ולכון מזבח הנחשות קטן.
למה היה קטן? כמו שניאמר

כמה דאת אמר (מלכים א ח) כי מזבח הנחשות אשר לפנֵי יי' קטן מהכיל את

סמייך גואלה לתפללה, בעי לאחדא ביה,
ולאשטעי בהדייה בלחיישו, ברזא, דלא יתרחק
מגון, ולא ישתקב מגון, ועל דא כתיב (רכבים ד)
ואתם הרבקים ביי' אלהיכם חיים פלכם
היום. (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי
העם ששיי אלדיו.

בזהיא שעתא, קם רבי שמיעון וחבריא אויף
הכי כמו ואיזו. אמר רבי אלעזר
לרבו שמיעון אבוי, אבא, עד האהוינה יתבי
בצלא דאלנא דחמי בגנטא דען. מכאן
ולהלאה דאנן איזליין, אצטרידן לו למידה
בארכחו דנטראן אלנא דא. אמר ליה, אתה
תשרי בשירותא למפתח בארכח.

בזה ואמר, (שמות כה) ויקחו לי תרומה, כמה
דאתמר. במאו איה תרומה. ברזא
דזhab, דהא מפמן אתונת בקדמיאתא, בגין
דאיה גבורה תפאה, דאתיא מפטרא דזhab.
וائف על גב דאתיא מפטרא דזhab, כל עקר לא
אשთארת, אלא בסטרא דכסף, דאייה ימינה.
וירזא דא כוס של ברכה, דאצטרידן לקבלה
לייה ביוםיא ובשmai, וכל עקר לא
אשתחאר אלא ביוםיא. (ס"א ושלאו אתעד מניה ולא וכו')
ושmai לא אטער ימיא, ולא אתקבק ביה, בגין
דאיהו אתייהיב בין ימיא וшибmai,
ושmai לא אהיד תחותיה, וימייא אהיד
ביה לעילא, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) שmai
תחת לראשי וימינו תחבקני. זהב וכסף, כמה
דאת אמר (חגי ב) לי הכסף ולי זהב, וכא
אתמר.

ונוחשת, דא אייה גוון בגונא זהב, בגין
דאצטבע מגוון זהב ומגוון כסף.
ועל דא מזבח הנחשות קטן. אמאי אייה קטן.
כמה דאת אמר (מלכים א ח) כי מזבח הנחשות אשר